

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lutego 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, iż A. W. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia nie podlega: obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu od 1 marca 2018 r., dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 1 marca 2018 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że z dokumentów znajdujących się w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że wnioskodawczyni dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej od 4 stycznia 2016 r. z kodem tytułu ubezpieczenia świadczącym o preferencyjnych zasadach opłacania składek tj. w wysokości 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia oraz dokonała wyrejestrowania z ubezpieczeń od 1 lutego 2018 r. z uwagi na zawieszenie wykonania działalności gospodarczej. Nadto wnioskodawczyni od 1 marca

2018 r. ponownie zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej wykazując w miesiącu marcu 2018 r. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 10.000,00 zł. Za okres od 3 kwietnia 2018 r. do

16 września 2018 r. ubezpieczonej został wypłacony zasiłek chorobowy (zwolnienie ciążowe), a od 14 września 2018 r. ubezpieczona wystąpiła o zasiłek macierzyński. Na podstawie przedstawionych dokumentów, działalność A. W. (1) w 2017 r. i 2018 r. sprowadzała się do regularnego ponoszenia kosztów. Nie jest spełniona przesłanka zarobkowego charakteru działalności w 2017 r. i 2018 r., podstawowa cecha, od której zależy uznanie określonej aktywności za działalność gospodarczą. Nie można także mówić o racjonalności gospodarowania, przy założeniu, że przez okres dwóch lat ponoszone są wyłącznie koszty. Także nie występuje ciągłość, w postaci podejmowania czynności przynoszących przychód co jest znów istotą działalności gospodarczej. Zadeklarowanie wysokiej składki na ubezpieczenie społeczne przez wnioskodawczynię w miesiącu marcu 2018 r. podwyższyło znacznie koszty działalności, które przekraczały możliwości ubezpieczonej, biorąc pod uwagę brak przychodów. Może to wskazywać na intencje nie tyle ponownego podjęcia i wykonywania zarobkowej działalności gospodarczej, lecz ponowne włączenie do systemu ubezpieczeń społecznych w celu uzyskania wysokich świadczeń.

/decyzja – k. 185 – 189 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w dniu 18 marca 2019 r. Decyzję zaskarżyła w całości i zarzuciła jej:

- dokonanie ustaleń sprzecznych ze stanem faktycznym poprzez przyjęcie, że A. W. (1) nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej i nie podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 marca 2018 r.,

- brak wszechstronności przy gromadzeniu materiału dowodowego, które w konsekwencji doprowadziły do stwierdzenia przez organ, iż ubezpieczona nie prowadziła faktycznie działalności gospodarczej od 1 marca 2018 r., a tym samym nie podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 marca 2018 r.

W konsekwencji wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i zasądzenie od ZUS kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według przedłożonego na rozprawie spisu kosztów.

/odwołanie – k. 3 – 8/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 27 marca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy podniósł argumenty wskazane w uzasadnieniu skarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 107 – 108/

Na rozprawie w dniu 20 listopada 2019 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł wniesione odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów procesu, zgodnie z zestawieniem tj. w wysokości 9.857,00 zł, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/protokół rozprawy z dnia 20 listopada 2019 r. – 00:07:04 – 00:13:50 – płyta CD – k. 239/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona A. W. (1) posiada wykształcenie średnie techniczne. Z zawodu jest krawcem odzieży damskiej ciężkiej.

/bezsporne, zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:03:42 – 00:41:05, 02:03:38 – 02:06:02 – płyta CD – k. 135 w zw. z zeznaniami z dnia 20 listopada 2019 r. – 00:04:12 – 00:06:54 – płyta CD – k. 239/

Wnioskodawczyni A. W. (1) prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. W. (1) z siedzibą w P. od dnia 4 stycznia 2016 r. Przedmiotem działalności jest produkcja pozostałej odzieży wierzchniej. Wnioskodawczyni od dnia 1 lutego 2018 r. zawiesiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej. Następnie złożyła wniosek o podjęcie działalności gospodarczej od dnia 1 marca 2018 r. Pełnomocnikiem wnioskodawczyni jest A. W. (2).

/bezsporne/

Wnioskodawczyni dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od 4 stycznia 2016 r. z kodem tytułu ubezpieczenia świadczącym o preferencyjnych zasadach opłacania składek, tj. w wysokości 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. Następnie dokonała wyrejestrowania z ubezpieczeń od 1 lutego 2018 r. z uwagi na zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej.

/bezsporne, zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:03:42 – 00:41:05, 02:03:38 – 02:06:02 – płyta CD – k. 135 w zw. z zeznaniami z dnia 20 listopada 2019 r. – 00:04:12 – 00:06:54 – płyta CD – k. 239/

Od 1 marca 2018 r. wnioskodawczyni ponownie zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej wykazując w miesiącu marcu 2018 r. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 10.000,00 zł.

/bezsporne/

W ramach prowadzonej działalności od kwietnia 2016 r. wnioskodawczyni zajmowała się szyciem odzieży. Sama znajdowała tkaniny, projektowała ubrania, robiła wykroje i szyła odzież. Klientów poszukiwała reklamując swoje towary na portalach internetowych. Nawiązała kontakty biznesowe. Firma nie przynosiła wysokich przychodów.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:03:42 – 00:41:05, 02:03:38 – 02:06:02 – płyta CD – k. 135 w zw. z zeznaniami z dnia 20 listopada 2019 r. – 00:04:12 – 00:06:54 – płyta CD – k. 239, zeznania świadka P. S. z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:45:12 – 00:58:25 – płyta CD – k. 135, zeznania świadka J. S. z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:58:25 – 01:14:24 – k. 135, zeznania świadka B. S. (1) z dnia 24 lipca 2019 r. – 01:14:24 – 01:33:21 – płyta CD – k. 135, zeznania świadka A. W. (2) z dnia 24 lipca 2019 r. – 01:33:21 – 02:03:23 – płyta CD – k. 135, wydruk transakcji – k. 141 – 152/

W dniu 26 maja 2017 r. wnioskodawczyni złamała rękę i przebywała na zwolnieniu lekarskim do końca 2017 r. Następnie działalność prowadziła od listopada 2017 r. do końca stycznia 2018 roku. Na okres od 1 lutego 2018 r. do 28 lutego 2018 r. ubezpieczona zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:03:42 – 00:41:05, 02:03:38 – 02:06:02 – płyta CD – k. 135 w zw. z zeznaniami z dnia 20 listopada 2019 r. – 00:04:12 – 00:06:54 – płyta CD – k. 239, zeznania świadka A. W. (2) z dnia 24 lipca 2019 r. – 01:33:21 – 02:03:23 – płyta CD – k. 135/

Wnioskodawczyni w lutym 2018 r. dowiedziała się, że jest w ciąży. Ubezpieczona stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży od dnia 3 kwietnia 2018 r. Podczas ciąży ubezpieczona początkowo leczyła się w placówce P., później po zamknięciu tej placówki w S.. W dniu (...) urodziła dziecko i wystąpiła z wnioskiem o zasiłek macierzyński.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:03:42 – 00:41:05, 02:03:38 – 02:06:02 – płyta CD – k. 135 w zw. z zeznaniami z dnia 20 listopada 2019 r. – 00:04:12 – 00:06:54 – płyta CD – k. 239, akt urodzenia – k. 122, karta przebiegu ciąży – k. 123, dokumentacja medyczna – k. 175 – 212, k. 220 – 230/

Wnioskodawczyni po około dwóch tygodniach po porodzie zaczęła przychodzić do firmy i zajęła się szyciem odzieży, głównie kombinezonów dla dzieci. Zdarzało się do szwalni przychodziła z dzieckiem. Udało się jej nawiązać kontakty z klientami i od września 2018 r. ubezpieczona wysyłała bezpośrednio do swoich odbiorców zdjęcia odzieży, którą produkuje. Od września do grudnia 2018 r. sprzedawała kombinezony dziecięce. Sama uszyła kilkaset sztuk tych kombinezonów. Ubezpieczona wysyłała paczki do kontrahentów za pośrednictwem firmy kurierskiej. Od stycznia 2019 r. wnioskodawczyni szyje także odzież damską. Pierwsze przychody osiągnęła w październiku 2018 r.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:03:42 – 00:41:05, 02:03:38 – 02:06:02 – płyta CD – k. 135 w zw. z zeznaniami z dnia 20 listopada 2019 r. – 00:04:12 – 00:06:54 – płyta CD – k. 239, zeznania świadka P. S. z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:45:12 – 00:58:25 – płyta CD – k. 135, zeznania świadka J. S. z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:58:25 – 01:14:24 – k. 135 w zw. z zeznaniami z dnia 20 listopada 2019 r. – 00:04:12 – 00:06:54 – płyta CD – k. 239, zeznania świadka B. S. (1) z dnia 24 lipca 2019 r. – 01:14:24 – 01:33:21 – płyta CD – k. 135, zeznania świadka A. W. (2) z dnia 24 lipca 2019 r. – 01:33:21 – 02:03:23 – płyta CD – k. 135, korespondencja – k. 12 – 28, zestawienie wysłania paczek – k. 29 – 50/

Wnioskodawczyni prowadzi działalność gospodarczą w P. przy ul. (...). Firma mieści się w jednym pomieszczeniu, w którym znajduje się kilka maszyn przemysłowych do szycia, prasownica oraz stół. Mąż ubezpieczonej także prowadzi własną działalność gospodarczą pod tym samym adresem, tylko piętro niżej. Są to usługi krawieckie. Pracownikiem męża wnioskodawczyni jest m. in. B. S. (2). Oprócz wnioskodawczyni i jej męża w budynku przy ul. (...) w P. znajdują się jeszcze inne firmy.

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:03:42 – 00:41:05, 02:03:38 – 02:06:02 – płyta CD – k. 135 w zw. z zeznaniami z dnia 20 listopada 2019 r. – 00:04:12 – 00:06:54 – płyta CD – k. 239, zeznania świadka P. S. z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:45:12 – 00:58:25 – płyta CD – k. 135, zeznania świadka J. S. z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:58:25 – 01:14:24 – k. 135 zeznania świadka B. S. (1) z dnia 24 lipca 2019 r. – 01:14:24 – 01:33:21 – płyta CD – k. 135, zeznania świadka A. W. (2) z dnia 24 lipca 2019 r. – 01:33:21 – 02:03:23 – płyta CD – k. 135/

Wnioskodawczyni w ramach prowadzonej działalności sprzedaje swoje produkty m. in. na platformie Allegro. W okresach od 1 stycznia 2016 r. do 31 marca 2016 r., od 1 kwietnia 2017 r. do 30 września 2017 r. oraz od 1 kwietnia 2018 r. do 30 czerwca 2018 r. wnioskodawczyni nie dokonała żadnych transakcji za pośrednictwem swojego konta firmowego na portalu.

/wydruki – k. 161 – 168, 170 – 172/

Księgowość firmy prowadzi Biuro Doradztwa (...).

/zeznania wnioskodawczyni z dnia 24 lipca 2019 r. – 00:03:42 – 00:41:05, 02:03:38 – 02:06:02 – płyta CD – k. 135
w zw. z zeznaniami z dnia 20 listopada 2019 r. – 00:04:12 – 00:06:54 – płyta CD – k. 239, faktury – k. 61 akt ZUS, k.
69 akt ZUS, k. 71 akt ZUS, k. 77 akt ZUS, k. 83 akt ZUS, k. 91 akt ZUS, k. 95 akt ZUS /

Ubezpieczona z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej osiągnęła przychód:

* w 2016 r. w wysokości:

- w styczniu – 10.710,62 zł,
- w lutym – 9.369,00 zł,
- w marcu – 170,49 zł,
- w kwietniu – 6.741,53 zł,
- w maju – 2.007,66 zł,
- w czerwcu – 5.610,85 zł,
- w lipcu – 34,54 zł,
- w sierpniu – 3.277,61 zł,
- we wrześniu – 2.411,77 zł,
- w październiku – 81,28 zł,
- w listopadzie – 0,00 zł,
- w grudniu – 3.414,64 zł

* w 2017 r. w wysokości:

- w styczniu – 0,00 zł,
- w lutym – 0,00 zł,
- w marcu – 0,00 zł,
- w kwietniu – 0,00 zł,
- w maju – 0,00 zł,
- w czerwcu – 0,00 zł,
- lipcu – 0,00 zł,
- w sierpniu – 0,00 zł,
- we wrześniu – 00,00 zł,
- w październiku – 0,00 zł,
- w listopadzie – 144,72 zł,
- w grudniu – 5.443,09 zł

* w 2018 r. w wysokości:

- w styczniu – 160,98 zł,

- w lutym – 0,00 zł,

- w marcu – 96,75 zł,

- w kwietniu – 0,00 zł,

- w maju – 0,00 zł,

- w czerwcu – 0,00 zł,

- lipcu – 0,00 zł,

- w sierpniu – 0,00 zł,

- we wrześniu – 396,0 zł,

- w październiku – 4.336,10 zł,

- w listopadzie – 9.435,03 zł,

- w grudniu – 1.424,97 zł

* w 2019 r. w wysokości:

- od stycznia do czerwca – 77.544,58 zł,

- w czerwcu – 31.264,65 zł

- w sierpniu – 4.577,24 zł,

- we wrześniu – 8.421,81 zł.

/księga przychodów i rozchodów – k. 41 – 51 akt ZUS, k. 109 – 125 akt ZUS, k. 127 – 143 akt ZUS, wydruki – k. 5 – 29 akt ZUS, zaświadczenia – k. 128 – 129, k. 234, dokumentacja księgowa – 51 – 104 /

Ubezpieczona po podjęciu działalności z dniem 1 marca 2018 roku pierwszych zakupów tkanin i dodatków dokonała w październiku 2018 roku.

/zestawienie wydatków – k.76/

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS i częściowo na podstawie zeznań wnioskodawczynie oraz świadków zgłoszonych przez odwołującą.

Tak zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że wnioskodawczynie nie wykonywała działalności po jej wznowieniu z dniem 1 marca 2018 roku, ale dopiero od października 2018 roku – już po urodzeniu dziecka. Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawczynie oraz świadków: jej męża A. W. (2) i B. S. (2), że skarżąca zamierzała prowadzić działalność gospodarczą po jej wznowieniu od dnia 1 marca 2018 roku. Przeczą bowiem temu poczynione ustalenia faktyczne w szczególności fakt, że na tą okoliczność wnioskodawczynie nie przedstawiła żadnych dowodów – w szczególności maili potwierdzających nawiązywanie kontaktów z klientami, o których zeznawała. Załączona korespondencja mailowa przez odwołującą nie obejmuje okresu po wznowieniu działalności do momentu urodzenia

dziecka. Na potwierdzenie nawiązywania kontaktów z klientami, wyjazdu do Tajlandii w celach uzyskania dostępu do nowych tkanin, materiałów, które miały być wykorzystane w działalności – nie przedstawiono żadnych wniosków dowodowych, czy to zeznań świadków, czy ewentualnie jakiejś dokumentacji, która wskazywałaby na powyższe okoliczności. Wnioskodawczyni nie przedstawiła dowodów, że rzekomo szyjąc już towar w marcu 2018 roku dysponowała odpowiednimi materiałami i dodatkami niezbędnymi do uszycia danego towaru – w sytuacji, gdy pierwsze zakupy zostały udokumentowane dopiero w październiku 2018 roku. Zarejestrowana w marcu 2018 roku sprzedaż na kwotę 96,75 zł oraz we wrześniu 2018 roku na kwotę 396,00 zł – pozostaje bez znaczenia dla powyższej oceny – tj. że przed październikiem 2018 roku nie wykonywała działalności gospodarczej, ponieważ, po pierwsze jest to jednostkowa sprzedaż, a po drugie nie zostało wykazane jaki towar został sprzedany, kiedy był uszyty (być może jeszcze przed 2018 rokiem), nie przedłożono na tą okoliczność żadnych dowodów.

Ponadto odwołująca poza faktem, że otrzymała darowiznę w kwocie 130.000 zł (k.11) nie wykazała absolutnie w żaden sposób, że kwotę tą przeznaczyła już od 1 marca 2018 roku na prowadzenie działalności gospodarczą. Poza twierdzeniem, że kwota ta została przeznaczona na opłacenie składek (tylko zresztą za okres do 2 kwietnia 2018 roku) i wyjazd do Tajlandii innych okoliczności nie podała. Odnośnie wyjazdu do Tajlandii – tak jak już wyżej wskazano - brak jest także w sprawie jakiegokolwiek dowodu, że wyjazd ten był związany z działalnością gospodarczą wnioskodawczyni, a nie w celach rekreacyjnych. Sama odwołująca zeznała nadto, że nie udało się jej nawiązać żadnych kontaktów dotyczących jej działalności gospodarczej.

Natomiast pozostali świadkowie (pracujący w firmach mieszczących się pod tym samym adresem, co firma wnioskodawczyni) jedynie ogólnie zeznali, że widywali A. W. (1) w miejscu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej i podczas nadawania przesyłek kurierem w okresie od 2016 roku. Okoliczność, że skarżąca prowadziła wtedy działalność gospodarczą nie jest przedmiotem sporu, natomiast świadkowie ci nie odnieśli się w żaden sposób do okresu będącego istotą tego postępowania, a więc od dnia 1 marca 2018 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie w części. Zgromadzony materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania stanowiska skarżącej za zasługujące na uwzględnienie w zakresie okresu podlegania ubezpieczeniom od 1 marca 2018 r. do 30 września 2018 r.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 300), obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym, wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Stosownie do treści art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Na mocy art. 13 pkt 4 analizowanej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Z mocy art. 11 ust. 2 w/w ustawy ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom określa przepis art. 13 pkt 4 zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona.

Na podstawie art. 36 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 cytowanej ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących działalność gospodarczą należy do tych osób.

Art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Z mocy art. 18a ust. 1 podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 (to jest osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych), w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe w/w osób stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2015 rok Nr 581, ze zm.) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Z art. 47 ust 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że płatnik składek, będący osobą fizyczną opłacającą składkę wyłącznie za siebie, przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca.

W myśl art. 47 ust. 2 i ust. 3 tej ustawy płatnik składek, który opłaca składki wyłącznie za siebie, przysyła jedynie deklarację rozliczeniową.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył tego, czy ubezpieczona faktycznie wykonywała w spornym okresie działalność gospodarczą, co skutkuje obowiązkiem podlegania ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać w pierwszej kolejności należy, iż zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2018 r Prawo (...) (Dz. U. 2018 poz. 646), działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą (art.4 ust.1).

Działalność gospodarczą można podjąć w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo po dokonaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej (art.17 ust.1).

W orzecznictwie przyjmuje się, że cechami działalności gospodarczej są:

1) zawodowy (a więc stały) charakter, 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań, 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania i 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 6 grudnia 1991 r., sygn. III CZP 117/91, opubl. OSNCP 1992 nr 5, poz. 65). Podkreśla

się także, iż dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej. Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej w sposób ciągły nie jest rozumiana jako konieczność jej wykonywania bez przerwy, lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, sporadyczności lub okazjonalności. Przyjmuje się zatem, że działalność gospodarcza z założenia jest działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres czasu, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Nie uznaje się więc za działalność gospodarczą: działalności okresowej i sporadycznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 30 listopada 2005 r., sygn. I UK 95/05, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 19-20, poz. 311, str. 863; postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 r., sygn. II UK 111/03, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2003, Nr 17, poz. 1; wyrok NSA z dnia 19 marca 1991 r., (...) SA/Wa 898/90, (...) 1992, nr 3-4, poz. 58; wyrok NSA z dnia 17 września 1997 r., (...) SA/Wa (...), Pr. Gosp. 1998, nr 1, s. 32).

Wykonywanie (prowadzenie) działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawczych). Na przykład, prowadzenie działalności gospodarczej występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością - takich jak poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, bowiem zmierzają do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003 r., III AUa 1531/03, OSA w B. 2004 nr 1, s. 51; por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2003 r., II UK 111/03, Monitor Prawa Pracy-wkładka 2004 nr 7, poz. 16).

Niewątpliwie w ocenie, czy były podejmowane czynności zmierzające bezpośrednio do prowadzenia działalności gospodarczej, należy uwzględniać wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar osoby prowadzącej działalność gospodarczą. W wyroku z dnia 30 kwietnia 1997 roku, (...) SA 46/96 (Przegląd Orzecznictwa (...) 1998 nr 2, poz. 48), Naczelny Sąd Administracyjny trafnie wskazał, że w razie uznania za zaprzestanie działalności gospodarczej innych zdarzeń niż jej likwidacja, należy brać pod uwagę nie tylko okoliczności obiektywne, ale także subiektywne, tzn. zamiar podatnika.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni wznowiła działalność gospodarczą od 1 marca 2018 r. wyłącznie w celu uzyskania wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych od zadeklarowanej podstawy wymiaru. Organ zakwestionował fakt prowadzenia działalności gospodarczej podnosząc, iż wnioskodawczyni nie wykazała w toku postępowania wyjaśniającego, że faktycznie rozpoczęła działalność gospodarczą po jej wznowieniu.

W ocenie Sądu Okręgowego z poczynionych ustaleń faktycznych, wynika, że stanowisko organu rentowego w kwestii faktycznego niewykonywania przez skarżącą działalności gospodarczej w spornym okresie od 1 marca 2018 r. do 30 września 2018 r., której podjęcie miało na celu jedynie uzyskanie wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego jest uzasadnione. Świadczy o tym całokształt okoliczności sprawy.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że od momentu wznowienia działalności gospodarczej tj. od 1 marca 2018 r. do 30 września 2018 r. wnioskodawczyni nie prowadziła działalności gospodarczej w formie zorganizowanej, stałej, systematycznej, nastawionej na zysk.

Z zeznań samej wnioskodawczyni wynika, że pierwsze przychody z działalności po jej wznowieniu miała dopiero w październiku 2018 r. albowiem dopiero we wrześniu 2018 r. (po urodzeniu dziecka) odnowiła kontakty z kontrahentami i sprzedawała towar przeznaczony dla dzieci.

Ubezpieczona dokonywała sprzedaży swoich produktów na platformie allegro i z zestawienia przeprowadzonych transakcji jasno wynika, że od 1 kwietnia 2018 r. do 30 czerwca 2018 r. wnioskodawczyni nie dokonała żadnych transakcji za pośrednictwem swojego konta firmowego na portalu.

Ubezpieczona w okresie od marca 2018 r. do września 2018 r. nie osiągała właściwie żadnych przychodów z działalności gospodarczej. Nie dokonała sprzedaży żadnych towarów. Wynika to jasno z książki przychodów i rozchodów. Co więcej, odwołująca nie dokonywała wtedy zakupów niezbędnych do prowadzenia tej działalności – tj. materiały, dodatki, nici.

Bez znaczenia pozostaje, czy była widywana wtedy w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, albowiem pod tym samym adresem tj. w P. przy ul. (...) działalność gospodarczą prowadzi także jej mąż a więc mogła bywać u niego w firmie, a nadto mogła pojawiać się w wynajmowanym przez siebie lokalu, ale niekoniecznie wykonując tam czynności związane z działalnością .

Na uwagę zasługuje także fakt, że gdy wnioskodawczyni rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej od 4 stycznia 2016 r. to dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej na preferencyjnych zasadach opłacania składek tj. w wysokości 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. Natomiast gdy od 1 marca 2018 r. wnioskodawczyni, będąc w ciąży, ponownie zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej i zadeklarowała w miesiącu marcu 2018 r. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 10.000,00 zł. i już od 3 kwietnia 2018 r., aż do urodzenia dziecka tj. do dnia 14 września 2018 r. była niezdolna do pracy, a następnie wystąpiła z wnioskiem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego.

W ocenie Sądu Okręgowego brak jest przekonujących dowodów na to, że odwołująca rzeczywiście oprócz spełnienia formalnych wymagań zamierzała prowadzić działalność gospodarczą po jej podjęciu i że faktycznie od dnia 1 marca 2018 r. zajmowała się projektowaniem i szyciem odzieży. W ocenie Sądu, wnioskodawczyni faktycznie nie podjęła wtedy działalności gospodarczej. Świadczy o tym okoliczność, iż ubezpieczona nie podjęła żadnych realnych i efektywnych działań, aby prowadzić działalność gospodarczą w sposób ciągły, zorganizowany i zarobkowy.

Wskazać należy także, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania. Do sfery ustaleń faktycznych należy, czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, czy też zaprzestano jej prowadzenia lub w ogóle nie podjęto, co powoduje wyłączenie z obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2007 r. sygn. III UK 133/06, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2008, Nr 7-8, poz. 114, str. 332; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 r., sygn. I UK 240/09, LEX nr 585723; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2010 r. sygn. II UK 186/09, sygn. LEX nr 590235; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 r. sygn. I UK 221/09, LEX nr 585715).

W świetle wskazanych okoliczności Sąd przyjął, że zgłoszenie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej przez odwołującą było czynnością pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. Pozorność jej polegała na tym, że zgłoszenie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nastąpiło wyłącznie w celu objęcia wnioskodawczyni ubezpieczeniem z tego tytułu, a w konsekwencji zapewnienia świadczeń z ubezpieczenia społecznego od wysokiej podstawy, bowiem już od 3 kwietnia 2018 r. (miesiąc po wznowieniu prowadzenia działalności) stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży.

Brak dowodu na zawodowy (a więc stały) charakter, brak dowodu na powtarzalność podejmowanych działań, brak dowodu na podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania (utrzymywanie profilu działalności przy braku jakichkolwiek dochodów), brak stałego uczestnictwa w obrocie gospodarczym (sporadyczne zdarzenia gospodarcze).

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy uznał, że skoro odwołująca faktycznie nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 marca 2018 r. do 30 września 2018 r., to Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo uznał, że w tym okresie nie podlegała ona obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Tym samym Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczynie w tej części.

Natomiast wbrew twierdzeniom organu rentowego po dniu 30 września 2018 r. wnioskodawczynie podjęła się wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu powyżej cytowanego orzecznictwa i przepisów.

Z załączonej dokumentacji w postaci książki przychodów, rozliczeń, korespondencji, wydruków z portalu allegro wynika, że od końca września 2018 r. wnioskodawczynie sprzedawała uszytą przez siebie odzież (kombinezony dziecięce), gdyż odezwali się do niej kontrahenci, z którymi wcześniej prowadziła rozmowy. Osiągała od tej daty przychody, związane ze sprzedażą uszytych towarów. Nadto, od października 2018 roku dokonywała zakupów materiałów i dodatków niezbędnych do szycia wspomnianej odzieży.

W ocenie Sądu wykonywana przez wnioskodawczynię działalność od 1 października 2018 r. wykazuje cechy zorganizowania i ciągłości, zatem może być uznana za działalność gospodarczą w rozumieniu cytowanych przepisów. W zachowaniu wnioskodawczynie przede wszystkim uwidacznia zamiar dążenia (woli) do uczynienia z działalności gospodarczej stałego (ciągłego) źródła dochodu.

W niniejszej sprawie brak jest podstaw do uznania, iż od 1 października 2018 r. wnioskodawczynie działalności gospodarczej nie prowadziła, a co za tym idzie nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie. Organ rentowy nie wykazał, że wnioskodawczynie takiej działalności nie prowadziła i że nie zamierza jej prowadzić.

Zatem z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 października 2018 r. odwołująca niewątpliwie, w ocenie Sądu, podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

Wobec powyższego w tej części decyzję należało zmienić na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. poprzez ustalenie, że wnioskodawczynie podlega wyżej wymienionym ubezpieczeniom, poczynając od dnia 1 października 2018 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozdzielenia w związku z częściowym uwzględnieniem odwołania (należało przyjąć w 50%) i na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. na rzecz A. W. (1) kwotę 90 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wobec treści powyższego przepisu rozporządzenia przewidującego stawkę ryczałtową brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku pełnomocnika wnioskodawczynie przyznania tych kosztów zgodne z zestawieniem w wysokości 9.857,00 zł.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. stron.

13.12.2019r.